

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 18 april 2018
(OR. en)

8110/18
ADD 3

JAI 323
COPEN 104
CYBER 66
DROIPEN 53
JAIEX 27
ENFOPOL 171
TELECOM 94
DAPIX 106
EJUSTICE 27
MI 269
IA 101
CODEC 577

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	18 april 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2018) 119 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument till förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska utlämnandeorder och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden and Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council laying down harmonised rules on the appointment of legal representatives for the purpose of gathering evidence in criminal proceedings

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2018) 119 final.

Bilaga: SWD(2018) 119 final

Strasbourg den 17.4.2018
SWD(2018) 119 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

**förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska utlämnandeorder
och bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden**

and

**Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council laying down
harmonised rules on the appointment of legal representatives for the purpose of
gathering evidence in criminal proceedings**

{COM(2018) 225 final} - {COM(2018) 226 final} - {SWD(2018) 118 final}

Sammanfattning
Konsekvensbedömning av ett förslag om förbättrad gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis i straffrättsliga ärenden
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
Svårigheter med gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis hindrar för närvarande en effektiv utredning och lagföring av brott inom EU. Det finns en brist på effektivitet i det rättsliga samarbetet mellan offentliga myndigheter, i det direkta samarbetet mellan offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer samt i offentliga myndigheters direkta tillgång till elektroniska bevis. Detta leder till att utredningar avstannar, brott förblir ostraffade, brottsoffer är mindre väl skyddade, och EU-medborgarna känner sig mindre trygga. I konsekvensbedömningen anges tre problem: 1. Det tar för lång tid att få tillgång till elektroniska bevis över gränserna inom ramen för befintliga rättsliga samarbetsförfaranden, vilket gör utredningar och lagföringar mindre effektiva. 2. Ineffektivitet i det offentlig-privata samarbetet mellan tjänsteleverantörer och offentliga myndigheter hindrar effektiva utredningar och lagföringar. 3. Brister när det gäller fastställande av behörighet kan hindra en effektiv gränsöverskridande utredning och lagföring.
Vad måste göras?
Det allmänna målet är att säkerställa effektiv utredning och lagföring av brott i EU genom att förbättra gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis genom förbättrat rättsligt samarbete i brottmål och tillnärmning av regler och förfaranden. Initiativet har tre specifika mål: 1. Minska dröjsmålen för gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis 2. Säkerställa gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis där detta för närvarande saknas. 3. Förbättra rättssäkerhet, skydd av grundläggande rättigheter, transparens och ansvarighet.
Vad är mervärdet av åtgärder på EU-nivå (subsidiaritet)?
Eftersom detta initiativ omfattar gränsöverskridande frågor kan problemen inte lösas av enskilda EU-länder. Med tanke på mångfalden av rättsliga lösningar, antalet berörda politikområden (säkerhet, straffrätt, grundläggande rättigheter inklusive skydd av personuppgifter och ekonomiska frågor) och de många olika aktörerna, är EU den lämpligaste nivån för att ta itu med de problem som identifierats. Åtgärder på EU-nivå underlättar också samarbetet med länder utanför EU, särskilt Förenta staterna. Detta är viktigt, eftersom behovet av internationell tillgång till elektroniska bevis ofta sträcker sig utöver EU:s gränser.
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det ett rekommenderat alternativ? Om så inte är fallet, varför?
Alternativ A: förslag utan lagstiftningskaraktär(dvs. praktiska åtgärder för att förbättra det rättsliga samarbetet mellan offentliga myndigheter och stärka det direkta samarbetet mellan offentliga myndigheter och tjänsteleverantörer) Alternativ B: alternativ A + internationella avtal Alternativ C: alternativ B + direkt lagstiftningssamarbete (europaisk framläggandeorder + tillgång till databaser) Alternativ D: alternativ C + direkt tillgång, lagstiftning Alternativ D är det rekommenderade alternativet, både i kvalitativt hänseende och i fråga om kostnader och fördelar.
Vad anser de olika berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?

Omfattande samråd med berörda parter genomfördes under mer än 18 månader. Myndigheter i EU-länderna lyfte fram följande viktiga frågor: Den tid det tar att handlägga en begäran, brist på tillförlitligt samarbete med tjänsteleverantörer, brist på insyn och, för utredningsåtgärder, rättslig osäkerhet om behörighet. Tjänsteleverantörer och vissa av det civila samhällets organisationer ansåg att rättssäkerheten var grundläggande för att möjliggöra ett direkt samarbete med offentliga myndigheter och att lagkonflikter måste undvikas. Vissa av det civila samhällets organisationer motsatte sig lagstiftning på EU-nivå om direkt samarbete. De föredrog i stället att förbättra förfarandena för ömsesidig rättslig hjälp.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vilka är fördelarna med det rekommenderade alternativet (utöver de viktigaste)?
Initiativet förväntas göra utredningar och åtal mer effektiva och ändamålsenliga, öka insynen och ansvarigheten, garantera respekten för de grundläggande rättigheterna och skapa förtroende för den digitala inre marknaden genom att förbättra säkerheten och minska känslan av straffrihet för begångna brott med eller genom uppkopplade apparater.
Vilka är kostnaderna med det rekommenderade alternativet (utöver de viktigaste)?
Administrativa kostnader som följer av EU-ländernas införlivande och genomförande av det rekommenderade alternativet och tjänsteleverantörernas efterlevnad: • Engångskostnaden uppskattas till 3,3 miljoner euro för EU:s medlemsstater och 1,7 miljoner euro för tjänsteleverantörer. • Det rekommenderade alternativet kommer inte att medföra några återkommande kostnader. I stället kommer det att leda till återkommande besparingar som uppskattas till över 7,1 miljoner euro per år för medlemsstaterna och över 4,3 miljoner euro per år för tjänsteleverantörer.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
Rättssäkerhet och standardiserade förfaranden, vilket skulle minska den administrativa bördan och främja konkurrenskraften, bör ha en positiv inverkan på små och medelstora företag.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
Det rekommenderade alternativet väntas innebära initiala genomförandekostnader, vilka skulle uppvägas på lång sikt genom besparingar i löpande kostnader. De nationella myndigheterna måste anpassa sig till nya förfaranden och anordna fortbildning. På lång sikt skulle myndigheterna dock gynnas av rationalisering och centralisering, ytterligare fortbildning och en tydlig rättslig ram som reglerar förfrågningar om tillgång till uppgifter, vilket bör skapa effektivitetsvinster. Det rekommenderade alternativet skulle dessutom minska trycket på kanalerna för rättsligt samarbete, och antalet förfrågningar som länderna är skyldiga att behandla bör minska.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
Tjänsteleverantörerna skulle behöva anpassa sig till den nya rättsliga ramen genom att införa nya förfaranden, fortbilda sin personal och eventuellt utse en rättslig företrädare. Genomförandet av praktiska åtgärder, även om det inte är obligatoriskt, skulle medföra vissa kostnader. Tjänsteleverantörerna kan komma att möta fler framställningar, vilket leder till högre efterlevnadskostnader. Å andra sidan skulle en harmoniserad ram kunna minska bördan för de leverantörer som för närvarande besvarar förfrågningar om icke-innehållsdata och som ska bedöma dem enligt medlemsstaternas olika lagar. Effektivare utredningar rörande gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis skulle ha positiva sociala konsekvenser, inklusive en eventuell minskning av brottsligheten genom en mer avskräckande effekt. Det rekommenderade alternativet innehåller tillräckliga skyddsåtgärder för att se till att dess åtgärder är fullt förenliga med grundläggande rättigheter. Inga betydande miljökonsekvenser har konstaterats.
Proportionalitetsprincipen

Det rekommenderade alternativet skulle införa regler och förfaranden för att förbättra nationella rättsliga myndigheters gränsöverskridande tillgång till elektroniska bevis, med uttryckliga garantier baserade på principerna om nödvändighet och **proportionalitet**.

Det skulle inte medföra oproportionella skyldigheter för den privata sektorn (inbegripet små och medelstora företag) eller individer. Det skulle i stället införa en uppsättning åtgärder som förväntas ge betydande materiella och immateriella **förmåner**.

Det rekommenderade alternativet går inte utöver vad som är nödvändigt för att lösa det ursprungliga problemet och **uppnå de fastställda målen** för åtgärder på EU-nivå.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Kommissionen bör se över initiativets genomförande för att bedöma huruvida de politiska målen har uppnåtts. Denna **utvärdering** bör äga rum **5 år** efter tidsfristen för lagstiftningsaktens genomförande, för att ge tillräckligt med tid för en meningsfull bedömning av lagstiftning och praxis i alla deltagande medlemsstater.